

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2019/880 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 17. aprila 2019

o vnosu in uvozu predmetov kulturne dediščine

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 12. februarja 2016 o boju proti financiranju terorizma, Sporočila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu z dne 2. februarja 2016 o akcijskem načrtu za okrepitev boja proti financiranju terorizma ter Direktive (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ bi bilo treba sprejeti skupna pravila o trgovini s tretjimi državami, da bi se zagotovila učinkovita zaščita pred nezakonito trgovino s predmeti kulturne dediščine in pred njihovo izgubo ali uničenjem, ohranjanje kulturne dediščine človeštva ter preprečevanje financiranja terorizma in pranja denarja s prodajo ukradenih predmetov kulturne dediščine kupcem v Uniji.
- (2) Izkoriščanje narodov in ozemelj lahko vodi v nezakonito trgovino s predmeti kulturne dediščine, zlasti kadar je taka nezakonita trgovina posledica oboroženih spopadov. V tej zvezi bi morala ta uredba upoštevati regionalne in lokalne značilnosti narodov in ozemelj, ne pa tržne vrednosti predmetov kulturne dediščine.
- (3) Predmeti kulturne dediščine so del kulturne dediščine in so pogosto velikega kulturnega, umetniškega, zgodovinskega in znanstvenega pomena. Kulturna dediščina predstavlja enega od osnovnih elementov civilizacije ter ima med drugim simbolno vrednost in je kulturni spomin človeštva. Bogati kulturno življenje vseh narodov ter združuje ljudi v skupnem spominu, poznavanju in razvoju civilizacije. Zato bi jo bilo treba zaščititi pred protipravno prisvojitvijo in krajo. Že vedno je prihajalo do kraja na arheoloških najdiščih, a zdaj je to doseglo industrijske razsežnosti in je skupaj s trgovanjem z nezakonito izkopanimi predmeti kulturne dediščine hudo kaznivo dejanje, ki povzroča veliko trpljenja tistim, ki jih to neposredno ali posredno prizadene. Nezakonita trgovina s predmeti kulturne dediščine v mnogih primerih prispeva k nasilni akulturaciji ali nasilni izgubi kulturne identitete, kraja predmetov kulturne dediščine pa med drugim vodi v razpad kultur. Dokler je mogoče dobičkonosno trgovati z nezakonito izkopanimi predmeti kulturne dediščine in se z njimi okoriščati brez večjih tveganj, se bodo takšna izkopavanja in kraje nadaljevala. Zaradi gospodarske in umetniške vrednosti predmetov kulturne dediščine je zanje povpraševanje na mednarodnem trgu veliko. Zaradi pomanjkanja odločnih mednarodnih pravnih ukrepov in neučinkovitega izvrševanja morebitnih ukrepov, ki obstajajo, pa ti predmeti prehajajo v sivo ekonomijo. Unija bi zato morala prepovedati vnos predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno izvoženi iz tretjih držav, na carinsko območje Unije, pri čemer bi bilo treba posebni poudarek nameniti predmetom kulturne dediščine iz

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. marca 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 9. aprila 2019.

⁽²⁾ Direktiva (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o boju proti terorizmu in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/475/PNZ ter o spremembi Sklepa Sveta 2005/671/PNZ (UL L 88, 31.3.2017, str. 6).

tretjih držav, v katerih poteka oborožen spopad, zlasti kadar s temi predmeti kulturne dediščine nezakonito trgujejo teroristične organizacije ali druge kriminalne združbe. Ta splošna prepoved ne bi smela pomeniti sistematičnih kontrol, vendar pa bi bilo treba državam članicam dovoliti, da ukrepajo, kadar so na podlagi obveščevalne dejavnosti seznanjene glede sumljivih pošiljk, in sprejmejo vse ustrezne ukrepe, s katerimi preprežejo nezakonito izvoženih predmetov kulturne dediščine.

- (4) Zaradi različnih pravil, ki se uporabljajo v državah članicah glede uvoza predmetov kulturne dediščine na carinsko območje Unije, bi bilo treba sprejeti ukrepe, s katerimi bi zlasti zagotovili, da za določen uvoz predmetov kulturne dediščine veljajo enotne kontrole ob njihovem vstopu na carinsko območje Unije, in sicer na podlagi obstoječih procesov, postopkov in upravnih orodij, katerih namen je doseči enotno izvajanje Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.
- (5) Varstvo predmetov kulturne dediščine, ki veljajo za nacionalno bogastvo držav članic, že urejata Uredba Sveta (ES) št. 116/2009 ⁽⁴⁾ ter Direktiva 2014/60/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾. Ta uredba se zato ne bi smela uporabljati za predmete kulturne dediščine, ki so bili ustvarjeni ali odkriti na carinskem območju Unije. Skupna pravila, ki jih uvaja ta uredba, bi morala zajemati carinsko obravnavo predmetov kulturne dediščine, ki niso predmeti kulturne dediščine Unije in ki vstopajo na carinsko območje Unije. Relevantno carinsko območje za namene te uredbe bi moralo biti carinsko območje Unije v času uvoza.
- (6) Kontrolni ukrepi, ki jih je treba vzpostaviti v zvezi s prostimi conami in tako imenovanimi „prostocarinskimi območji“ bi morali imeti čim širše področje uporabe v smislu zadevnih carinskih postopkov, da bi preprečili izogibanje tej uredbi prek izkoriščanja teh prostih con, ki imajo potencial, da se uporabijo za nadaljnje širjenje nezakonite trgovine. Ti kontrolni ukrepi bi se torej morali nanašati ne le na predmete kulturne dediščine, ki se sprostijo v prosti promet, temveč tudi na predmete kulturne dediščine v posebnem carinskem postopku. Vendar pa področje uporabe ne bi smelo presegati cilja preprečevanja vstopa nezakonito izvoženih predmetov kulturne dediščine na carinsko območje Unije. V skladu s tem sistematični kontrolni ukrepi zajemajo sprostitev v prosti promet in nekatere posebne carinske postopke, po katerih se lahko obravnavajo predmeti ob vstopu na carinsko območje Unije, izključevati pa bi morali tranzit.
- (7) Veliko tretjih držav in večina držav članic je seznanjenih z opredelitvami pojmov, ki se uporabljajo v Konvenciji Unesca o ukrepih za prepoved in preprečevanje nedovoljenega uvoza in izvoza kulturnih dobrin ter prenosa lastninske pravice na njih, podpisani 14. novembra 1970 v Parizu (v nadaljnjem besedilu: Konvencija Unesca iz leta 1970), h kateri je pristopilo veliko število držav članic, ter v Konvenciji UNIDROIT o ukradenih ali nezakonito izvoženih predmetih kulturne dediščine, podpisani 24. junija 1995 v Rimu. Zato opredelitve pojmov, ki se uporabljajo v tej uredbi, temeljijo na navedenih opredelitvah pojmov.
- (8) Zakonitost izvoza predmetov kulturne dediščine bi bilo treba presoditi predvsem na podlagi zakonov in drugih predpisov države, v kateri so bili ti predmeti kulturne dediščine ustvarjeni ali odkriti. Da pa ne bi nerazumno ovirali zakonite trgovine, bi bilo treba osebi, ki želi predmete kulturne dediščine uvoziti na carinsko območje Unije, v določenih primerih izjemoma dovoliti, da namesto tega dokaže zakonit izvoz iz druge tretje države, v kateri so se predmeti kulturne dediščine nahajali, preden so bili odpremljeni v Unijo. Ta izjema bi se morala uporabljati v primerih, ko države, v katerih so bili predmeti kulturne dediščine ustvarjeni ali odkriti, ni mogoče zanesljivo določiti, ali kadar so bili predmeti kulturne dediščine izvoženi pred začetkom veljavnosti Konvencije Unesca iz leta 1970, in sicer 24. aprila 1972. Da bi preprečili izogibanje tej uredbi s tem, da bi se nezakonito izvoženi predmeti kulturne dediščine pred njihovim uvozom v Unijo enostavno prenesli v drugo tretjo državo, bi se izjeme morale uporabljati, kadar so se predmeti kulturne dediščine več kot pet let nahajali v tretji državi za druge namene, kot so začasna uporaba, tranzit, ponovni izvoz ali pretovarjanje. Kadar te pogoje izpolnjuje več kot ena država, bi morala biti relevantna država zadnja izmed teh držav pred vnosom predmetov kulturne dediščine na carinsko območje Unije.
- (9) V členu 5 Konvencije Unesca iz leta 1970 se države pogodbenice poziva k ustanovitvi ene ali več nacionalnih služb za zaščito predmetov kulturne dediščine pred nezakonitim uvozom, izvozom in prenosom lastninske pravice. Take nacionalne službe bi morale imeti zadostno število kvalificiranega osebja za zagotavljanje omenjene zaščite v skladu z navedeno konvencijo in bi morale tudi omogočati potrebno dejavno sodelovanje med pristojnimi organi držav članic, ki so pogodbenice navedene konvencije, na področju varnosti in boja proti nezakonitemu uvozu predmetov kulturne dediščine, zlasti iz območij, na katerih potekajo oboroženi spopadi.

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10.10.2013, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (ES) št. 116/2009 z dne 18. decembra 2008 o izvozu predmetov kulturne dediščine (UL L 39, 10.2.2009, str. 1).

⁽⁵⁾ Direktiva 2014/60/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice, in o spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 (UL L 159, 28.5.2014, str. 1).

- (10) Da se trgovina s predmeti kulturne dediščine prek zunanjih meja Unije ne bi nesorazmerno ovirala, bi se morala ta uredba uporabljati le za predmete kulturne dediščine, ki presegajo določeno starostno mejo, ki je določena v tej uredbi. Primerno se zdi tudi določiti finančni prag, da se predmeti kulturne dediščine nižje vrednosti izvzamejo iz uporabe pogojev in postopkov za uvoz na carinsko ozemlje Unije. S temi pragi se bo zagotovilo, da so ukrepi iz te uredbe osredotočeni na tiste predmete kulturne dediščine, ki so najpogosteje tarča tatov na konfliktnih območjih, pri čemer pa niso izključeni drugi predmeti, ki morajo biti predmet kontrole za zagotavljanje varstva kulturne dediščine.
- (11) V okviru nadnacionalne ocene tveganja v zvezi s tveganji pranja denarja in financiranja terorizma, ki vplivajo na notranji trg, je bila nezakonita trgovina z ukradenimi predmeti kulturne dediščine identificirana kot možen vir dejavnosti financiranja terorizma in pranja denarja.
- (12) Ker so nekatere kategorije predmetov kulturne dediščine, in sicer arheološki predmeti in sestavni deli spomenikov, še posebej izpostavljene kraji in uničevanju, se zdi potrebno uvesti sistem strožjega nadzora, preden se jim dovoli vstop na carinsko območje Unije. V takem sistemu bi bilo treba pred sprostitvijo predmetov kulturne dediščine v prosti promet v Unijo ali njihovim dajanjem v posebni carinski postopek, ki ni tranzit, predložiti dovoljenje za uvoz, ki ga je izdal pristojni organ države članice. Osebe, ki želijo pridobiti tako dovoljenje, bi morale biti zmožne dokazati, da so bili predmeti kulturne dediščine zakonito izvoženi iz države, v kateri so bili ustvarjeni ali odkriti, in sicer s predložitvijo ustreznih podpornih dokumentov in dokazil, kot so izvozna potrdila, dokazila o lastništvu, računi, prodajne pogodbe, potrdila o zavarovanju, prevozne listine in izvedenske cenitve. Pristojni organi držav članic bi morali na podlagi popolnih in točnih zahtevkov brez nepotrebne odlašanja odločiti, ali bodo izdali dovoljenje. Vsa uvozna dovoljenja bi bilo treba hraniti v elektronskem sistemu.
- (13) Ikona je upodobitev verske osebnosti ali verskega dogodka. Izdelana je lahko v različnih materialih in velikostih ter je lahko v obliki spomenika ali prenosna. V primerih, kadar je bila ikona nekoč na primer del notranjosti cerkve, samostana, kapele, bodisi kot samostojen element ali kot del arhitekturnega sestava, na primer ikonostasa ali stojala za ikone, je bistven in neločljiv del bogoslužja in liturgičnega življenja ter bi jo bilo treba obravnavati kot sestavni del verskega spomenika, ki je bil razstavljen. Tudi v primerih, kadar specifičen spomenik, katerega del je bila ikona, ni znan, obstajajo pa dokazi, da je bila nekoč sestavni del spomenika, zlasti kadar so prisotni znaki ali elementi, na podlagi katerih lahko sklepamo, da je bila nekoč del ikonostasa ali stojala za ikone, bi morala biti ikona še vedno zajeta v kategoriji „predmeti, ki so sestavni deli razstavljenih umetniških ali zgodovinskih spomenikov ali arheoloških najdišč, ki so bili razstavljeni“, navedeni v Prilogi.
- (14) Glede na posebno naravo predmetov kulturne dediščine je vloga carinskih organov nadvse pomembna in omogočiti bi jim bilo treba, da po potrebi od deklaranta zahtevajo dodatne informacije in s fizičnim pregledom preučijo predmete kulturne dediščine.
- (15) Za kategorije predmetov kulturne dediščine, za uvoz katerih ni potrebno uvozno dovoljenje, bi morale osebe, ki želijo uvoziti te predmete na carinsko območje Unije, z izjavo potrditi njihov zakonit izvoz iz tretje države in prevzeti odgovornost zanj ter zagotoviti zadostne informacije, na podlagi katerih lahko carinski organi te predmete kulturne dediščine identificirajo. Za poenostavitev postopka in zaradi pravne varnosti bi bilo treba informacije o predmetih kulturne dediščine zagotoviti z uporabo standardiziranega dokumenta. Za opis predmetov kulturne dediščine bi lahko uporabljali standard identifikacije predmeta, ki ga priporoča Unesco. Imetnik predmetov bi moral te podrobnosti zabeležiti v elektronskem sistemu, da se carinskim organom olajša identifikacija, omogoči analiza tveganja in ciljno usmerjene kontrole ter zagotovi sledljivost predmetov kulturne dediščine, potem ko vstopijo na notranji trg.
- (16) V okviru enotnega okenca EU za carino bi Komisija morala biti odgovorna za vzpostavitev centraliziranega elektronskega sistema za vložitev zahtevkov za uvozna dovoljenja in izjave uvoznikov ter tudi shranjevanje in izmenjavo informacij med organi držav članic, zlasti v zvezi z izjavami uvoznikov in uvoznimi dovoljenji.
- (17) Treba bi bilo omogočiti, da obdelava podatkov v skladu s to uredbo zajema tudi osebne podatke, tako obdelavo pa bi bilo treba izvajati v skladu s pravom Unije. Države članice in Komisija bi morale osebne podatke obdelovati samo za namene te uredbe ali v ustrezno utemeljenih okoliščinah za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, vključno z varovanjem pred grožnjami javni varnosti in njihovim preprečevanjem. Vsako zbiranje, razkritje, posredovanje, sporočanje in drugo obdelovanje

osebnih podatkov v okviru področja uporabe te uredbe bi moralo potekati v skladu z zahtevami uredb (EU) 2016/679 ⁽⁶⁾ in (EU) 2018/1725 ⁽⁷⁾ Evropskega parlamenta in Sveta. Pri obdelavi osebnih podatkov za namene te uredbe bi bilo treba upoštevati tudi pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja iz člena 8 Konvencije Sveta Evrope o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, pa tudi pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja ter pravico do varstva osebnih podatkov iz členov 7 oziroma 8 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

- (18) Za predmete kulturne dediščine, ki niso bili ustvarjeni ali odkriti na carinskem območju Unije, a so bili izvoženi kot blago Unije, se ne bi smela zahtevati predložitev uvoznega dovoljenja ali izjave uvoznika, kadar so vrnjeni na to območje kot vrnjeno blago v smislu Uredbe (EU) št. 952/2013.
- (19) Predložitev uvoznega dovoljenja ali izjave uvoznika se prav tako ne bi smela zahtevati začasni uvoz predmetov kulturne dediščine za namene izobraževanja, znanosti, ohranjanja, restavriranja, razstavljanja, digitalizacije, uprizoritvene umetnosti, raziskav akademskih ustanov ali za namen sodelovanja med muzeji ali podobnimi ustanovami.
- (20) Za hrambo predmetov kulturne dediščine iz držav, v katerih potekajo oboroženi spopadi ali ki so jih prizadele naravne nesreče, izključno z namenom iskanja zatočišča za zagotovitev njihovega varnega hranjenja in ohranitve s strani ali pod nadzorom javnega organa, se ne bi smela zahtevati predložitev uvoznega dovoljenja ali izjave uvoznika.
- (21) Da se olajša predstavitev predmetov kulturne dediščine na trgovskih sejnih umetnin, uvozno dovoljenje ne bi smelo biti potrebno, kadar so predmeti kulturne dediščine v postopku začasnega uvoza v smislu člena 250 Uredbe (EU) št. 952/2013 in kadar je bila namesto uvoznega dovoljenja predložena izjava uvoznika. Vendar pa bi bilo treba zagotoviti uvozno dovoljenje, kadar taki predmeti kulturne dediščine po sejmju umetnin ostanejo v Uniji.
- (22) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za sprejetje podrobnih ureditev za predmete kulturne dediščine, ki so vrnjeno blago, ali začasni uvoz predmetov kulturne dediščine na carinskem območju Unije in njihovo varno hranjenje, predlog zahtevkov za izdajo uvoznega dovoljenja in obrazcev za izdajo uvoznega dovoljenja ter predlog izjav uvoznika in njihovo spremno dokumentacijo, pa tudi nadaljnja postopkovna pravila o njihovi predložitvi in obdelavi. Na Komisijo bi bilo treba prenesti tudi izvedbena pooblastila za pripravo vzpostavitve elektronskega sistema za vložitev zahtevkov za uvozna dovoljenja in izjav uvoznikov ter za shranjevanje in izmenjavo informacij med državami članicami. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾.
- (23) Da bi pri organizaciji usposabljanj, dejavnosti za krepitev zmogljivosti in kampanj ozaveščanja zagotovili učinkovito usklajevanje in preprečili podvajanje prizadevanj ter da bi po potrebi naročili ustrezne raziskave in poskrbeli za razvoj standardov, bi morale Komisija in države članice sodelovati z mednarodnimi organizacijami in organi, kot so Unesco, Interpol, Europol, Svetovna carinska organizacija, Mednarodni center za študij varstva in restavriranja kulturnih dobrin in Mednarodni muzejski svet (ICOM).
- (24) V podporo učinkovitemu izvajanju te uredbe in za zagotovitev podlage za njeno ocenjevanje v prihodnosti bi morale države članice in Komisija elektronsko zbirati in deliti relevantne informacije o trgovinskih tokovih predmetov kulturne dediščine. Zaradi preglednosti in javnega nadzora bi bilo treba čim več informacij objaviti. Trgovinskih tokov predmetov kulturne dediščine ni mogoče učinkovito spremljati samo na podlagi njihove vrednosti ali teže. Nujno je, da se elektronsko zbirajo informacije o številu prijavljenih kosov. Ker v kombinirani nomenklaturi za predmete kulturne dediščine niso določene dodatne merske enote, je treba zahtevati, da se prijavi število kosov.

⁽⁶⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

⁽⁷⁾ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

⁽⁸⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (25) Strategija in akcijski načrt EU za obvladovanje tveganja na carinskem področju sta med drugim namenjena krepitevi zmogljivosti carinskih organov za večjo odzivnost na tveganja na področju predmetov kulturne dediščine. Uporabljati bi bilo treba skupni okvir za obvladovanje tveganja, določen v Uredbi (EU) št. 952/2013, ter ustrezne informacije v zvezi s tveganjem bi bilo treba izmenjevati med carinskimi organi.
- (26) Da bi izkoristili strokovno znanje mednarodnih organizacij in organov, dejavnih na kulturnem področju, in njihove izkušnje v zvezi z nezakonito trgovino s predmeti kulturne dediščine, bi bilo treba priporočila in smernice, ki jih te organizacije in organi izdajo, upoštevati pri opredelitvi tveganj, povezanih s predmeti kulturne dediščine, v skupnem okviru za obvladovanje tveganja. Zlasti bi morali rdeči seznam, ki jih objavi ICOM, služiti kot smernice za opredelitev teh tretjih držav, katerih dediščina je najbolj v nevarnosti, in predmetov, ki se iz teh držav izvažajo in ki naj bi bili pogosteje predmet nezakonite trgovine.
- (27) Treba je vzpostaviti kampanje ozaveščanja, usmerjene v kupce predmetov kulturne dediščine, glede tveganj, povezanih z nezakonito trgovino, in pomagati udeležencem na trgu pri razumevanju in uporabi te uredbe. Države članice bi morale k razširjanju teh informacij pritegniti ustrezne nacionalne kontaktne točke in druge službe za informiranje.
- (28) Komisija bi morala zagotoviti, da je mikro-, malim in srednjim podjetjem (MSP) zagotovljena ustrezna tehnična pomoč, in olajšati posredovanje informacij tem podjetjem, da bi se ta uredba učinkovito izvajala. MSP s sedežem v Uniji, ki uvažajo predmete kulturne dediščine, bi zato morala izkoristiti sedanje in prihodnje programe Unije, namenjene podpiranju konkurenčnosti malih in srednjih podjetij.
- (29) Za spodbujanje spoštovanja določb in odvracanje od izogibanja tem določbam bi morale države članice uvesti učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni za nespoštovanje določb te uredbe ter o njih obvestiti Komisijo. Kazni, ki jih uvedejo države članice za kršitve te uredbe, bi morale imeti enakovreden odvračilni učinek po vsej Uniji.
- (30) Države članice bi morale zagotoviti, da carinski organi in pristojni organi soglašajo z ukrepi iz člena 198 Uredbe (EU) št. 952/2013. Podrobnosti teh ukrepov bi morale biti urejene v nacionalnem pravu.
- (31) Komisija bi morala nemudoma sprejeti pravila za izvajanje te uredbe, zlasti pravila v zvezi z ustreznimi elektronskimi standardiziranimi obrazci, ki se uporabijo za predložitev zahtevka za izdajo uvoznega dovoljenja ali za pripravo izjave uvoznika, in zatem v najkrajšem možnem času vzpostaviti elektronski sistem. Uporabo določb v zvezi z uvoznimi dovoljenji in izjavami uvoznikov bi bilo treba ustrezno odložiti.
- (32) V skladu z načelom sorazmernosti je potrebno in primerno, da se za doseganje osnovnih ciljev te uredbe določijo pravila o vnosu ter pogojih in postopkih za uvoz predmetov kulturne dediščine na carinsko območje Unije. V skladu s členom 5(4) Pogodbe o Evropski uniji ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. V tej uredbi so določeni pogoji za vnos predmetov kulturne dediščine ter pogoji in postopki za uvoz predmetov kulturne dediščine za namene varovanja kulturne dediščine človeštva in preprečevanja nezakonite trgovine s predmeti kulturne dediščine, zlasti kadar bi lahko takšna nezakonita trgovina prispevala k financiranju terorizma.
2. Ta uredba se ne uporablja za predmete kulturne dediščine, ki so bili ustvarjeni ali odkriti na carinskem območju Unije.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „predmeti kulturne dediščine“ pomeni vsak predmet, ki je pomemben z vidika arheologije, predzgodovine, zgodovine, književnosti, umetnosti ali znanosti, kot je navedeno v Prilogi;

- (2) „vnos predmetov kulturne dediščine“ pomeni vsak vstop predmetov kulturne dediščine, ki so predmet carinskega nadzora ali carinske kontrole na carinskem območju Unije v skladu z Uredbo (EU) št. 952/2013, na carinsko območje Unije;
- (3) „uvoz predmetov kulturne dediščine“ pomeni:
- (a) sprostitvev predmetov kulturne dediščine v prosti promet, kot je navedeno v členu 201 Uredbe (EU) št. 952/2013, ali
  - (b) dajanje predmetov kulturne dediščine v eno od naslednjih kategorij posebnih postopkov iz člena 210 Uredbe (EU) št. 952/2013:
    - (i) hramba, kar zajema carinsko skladiščenje in proste cone;
    - (ii) določena raba, kar zajema začasen uvoz in posebno rabo;
    - (iii) aktivno oplemenitenje;
- (4) „imetnik dobrin“ pomeni imetnika blaga, kot je opredeljen v točki 34 člena 5 Uredbe (EU) št. 952/2013;
- (5) „pristojni organi“ pomeni javne organe, ki jih države članice določijo za izdajo uvoznih dovoljenj.

Člen 3

Vnos in uvoz predmetov kulturne dediščine

1. Vnos predmetov kulturne dediščine iz dela A Priloge, ki so bili z ozemlja države, v kateri so bili ustvarjeni ali odkriti, odstranjeni v nasprotju z zakoni in drugimi predpisi te države, je prepovedan.

Carinski organi in pristojni organi sprejmejo vse ustrezne ukrepe, kadar gre za poskus vnosa predmetov kulturne dediščine, kot je naveden v prvem pododstavku.

2. Uvoz predmetov kulturne dediščine, navedenih v delih B in C Priloge je dovoljen le ob zagotovitvi:

(a) uvoznega dovoljenja, izdanega v skladu s členom 4, ali

(b) izjave uvoznika, predložene v skladu s členom 5.

3. Uvozno dovoljenje ali izjava uvoznika iz odstavka 2 tega člena se carinskim organom predloži v skladu s členom 163 Uredbe (EU) št. 952/2013. Če se predmeti kulturne dediščine dajo v postopek proste cone, imetnik predmetov zagotovi uvozno dovoljenje ali izjavo uvoznika ob predložitvi predmetov v skladu s točkama (a) in (b) člena 245(1) Uredbe (EU) št. 952/2013.

4. Odstavek 2 tega člena se ne uporablja za:

(a) predmeti kulturne dediščine, ki so vrnjeno blago v smislu člena 203 Uredbe (EU) št. 952/2013;

(b) uvoz predmetov kulturne dediščine z izključnim namenom zagotovitve njihovega varnega hranjenja s strani ali pod nadzorom javnega organa in z namenom vrnitve teh predmetov kulturne dediščine v ustreznih okoliščinah;

(c) začasni uvoz predmetov kulturne dediščine v smislu člena 250 Uredbe (EU) št. 952/2013 na carinsko območje Unije za namene izobraževanja, znanosti, ohranjanja, restavriranja, razstavljanja, digitalizacije, uprizoritvene umetnosti, raziskav akademskih ustanov ali za namen sodelovanja med muzeji ali podobnimi ustanovami.

5. Uvozno dovoljenje za predmete kulturne dediščine, ki so bili dani v postopek začasnega uvoza v smislu člena 250 Uredbe (EU) št. 952/2013, ni potrebno, kadar bodo takšni predmeti predstavljeni na trgovskih sejmih umetnin. V takšnih primerih se predloži izjava uvoznika v skladu s postopkom iz člena 5 te uredbe.

Vendar, če so ti predmeti kulturne dediščine naknadno dani v drug carinski postopek iz točke 3 člena 2 te uredbe, je potrebno uvozno dovoljenje, izdano v skladu s členom 4 te uredbe.

6. Komisija z izvedbenimi akti določi podrobne ureditve za predmete kulturne dediščine, ki so vrnjeno blago, za uvoz predmetov kulturne dediščine zaradi njihovega varnega hranjenja in za začasni uvoz predmetov kulturne dediščine, kot je določeno v odstavkih 4 in 5 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 13(2).

7. Odstavek 2 tega člena ne posega v druge ukrepe, ki jih Unija sprejme v skladu s členom 215 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

8. Ob predložitvi carinske deklaracije za uvoz predmetov kulturne dediščine, ki so navedeni v delih B in C Priloge, se število kosov navede z uporabo dodatne merske enote, kot je določena v navedeni prilogi. Kadar se predmeti kulturne dediščine dajo v postopek proste cone, imetnik predmetov navede število kosov ob predložitvi predmetov v skladu s točkama (a) in (b) člena 245(1) Uredbe (EU) št. 952/2013.

Člen 4

Uvozno dovoljenje

1. Za uvoz predmetov kulturne dediščine, navedenih v delu B Priloge, razen tistih iz člena 3(4) in (5), se zahteva uvozno dovoljenje. To uvozno dovoljenje izda pristojni organ države članice, v kateri so predmeti kulturne dediščine prvič dani v enega od carinskih postopkov iz točke 3 člena 2.

2. Uvozna dovoljenja, ki jih izdajo pristojni organi države članice v skladu s tem členom, veljajo v vsej Uniji.

3. Uvozno dovoljenje, izdano v skladu s tem členom, ne pomeni dokaza zakonitega izvora ali lastništva zadevnih predmetov kulturne dediščine.

4. Imetnik dobrin za uvozno dovoljenje zaprosi pri pristojnem organu države članice iz odstavka 1 tega člena, in sicer prek elektronskega sistema iz člena 8. Zahtevku se priložijo vse dokazilne listine in informacije, ki dokazujejo, da so bili zadevni predmeti kulturne dediščine izvoženi iz države, v kateri so bili ustvarjeni ali odkriti, v skladu z zakoni in drugimi predpisi te države, ali ki dokazujejo, da v času, ko so bili zadevni predmeti izneseni z ozemlja te države, slednja ni imela tovrstnih zakonov in drugih predpisov.

Z odstopanjem od prvega pododstavka se lahko zahtevku namesto tega priložijo vse dokazilne listine in informacije, ki dokazujejo, da so bili zadevni predmeti kulturne dediščine izvoženi v skladu z zakoni in drugimi predpisi zadnje države, v kateri so se nahajali več kot pet let in za druge namene, kot so začasna uporaba, tranzit, ponovni izvoz ali pretovarjanje, v naslednjih primerih:

(a) države, v kateri so bili predmeti kulturne dediščine ustvarjeni ali odkriti, ni mogoče zanesljivo določiti, ali

(b) predmeti kulturne dediščine so bili iz države, v kateri so bili ustvarjeni ali odkriti, izneseni pred 24. aprilom 1972.

5. Dokazila o tem, da so bili zadevni predmeti kulturne dediščine izvoženi v skladu z odstavkom 4, se morajo zagotoviti v obliki izvoznih potrdil ali izvoznih dovoljenj, kadar je zadevna država uvedla tovrstne listine za izvoz predmetov kulturne dediščine v času izvoza.

6. Pristojni organ preveri, ali je zahtevek popoln. Morebitne manjkajoče ali dodatne informacije ali listine od vložnika zahteva v 21 dneh od prejema zahtevka.

7. V 90 dneh od prejema popolnega zahtevka ga pristojni organ pregleda in se odloči, ali izda uvozno dovoljenje ali pa zahtevek zavrne.

Pristojni organ zahtevek zavrne, kadar:

- (a) ima informacije ali utemeljene razloge za sum, da so bili predmeti kulturne dediščine odstranjeni z ozemlja države, v kateri so bili ustvarjeni ali odkriti, v nasprotju z zakoni in drugimi predpisi te države;
- (b) dokazila, ki se zahtevajo z odstavkom 4, niso bila predložena;
- (c) ima informacije ali utemeljene razloge za sum, da imetnik predmetov le-teh ni pridobil zakonito, ali
- (d) je bil obveščen, da obstajajo nerešeni zahtevki za vrnitev predmetov kulturne dediščine, s strani organov države, v kateri so bili le-ti ustvarjeni ali odkriti.

8. Če se zahtevek zavrne, se upravna odločba iz odstavka 7 skupaj z utemeljitvijo in informacijami o pritožbenem postopku nemudoma sporoči vložniku.

9. Kadar je vložen zahtevek za uvozno dovoljenje, ki se nanaša na predmete kulturne dediščine, za katere je bil tak zahtevek že zavrjen, vložnik o predhodni zavrnitvi obvesti pristojni organ, pri katerem je vložil zahtevek.

10. Kadar država članica zavrne zahtevek, to zavrnitev in razloge zanjo sporoči drugim državam članicam in Komisiji prek elektronskega sistema iz člena 8.

11. Države članice nemudoma določijo pristojne organe za izdajo uvoznih dovoljenj v skladu s tem členom. Države članice Komisiji sporočijo podrobne podatke o pristojnih organih in vse spremembe v zvezi z njimi.

Komisija podrobne podatke o pristojnih organih in vse spremembe v zvezi z njimi objavi v seriji „C“ *Uradnega lista Evropske unije*.

12. Komisija z izvedbenimi akti določi predlogo in format zahtevka za izdajo uvoznega dovoljenja in navede morebitne dokazilne listine, ki dokazujejo zakonit izvor zadevnih predmetov kulturne dediščine, ter postopkovna pravila za predložitev in obdelavo takega zahtevka. Pri določitvi teh elementov si Komisija prizadeva, da bi pristojni organi postopke za izdajo uvoznih dovoljenj uporabljali enotno. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 13(2).

Člen 5

Izjava uvoznika

1. Za uvoz predmetov kulturne dediščine, navedenih v delu C Priloge, je potrebna izjava uvoznika, ki jo imetnik dobrin predloži prek elektronskega sistema iz člena 8.

2. Izjava uvoznika zajema:

- (a) deklaracijo, ki jo podpiše imetnik predmetov in v kateri navaja, da so bili predmeti kulturne dediščine izvoženi iz države, v kateri so bili ustvarjeni ali odkriti, v skladu z zakoni in drugimi predpisi te države v času, ko so bili izneseni z njenega ozemlja, ter
- (b) standardiziran dokument, v katerem so zadevni predmeti kulturne dediščine dovolj natančno opisani, da jih lahko organi identificirajo ter opravijo analizo tveganja in ciljno usmerjene kontrole.

Z odstopanjem od točke (a) prvega pododstavka je lahko v deklaraciji namesto tega navedeno, da so bili zadevni predmeti kulturne dediščine izvoženi v skladu z zakoni in drugimi predpisi zadnje države, v kateri so se nahajali več kot pet let in za druge namene, kot sočasna uporaba, tranzit, ponovni izvoz ali pretovarjanje, v naslednjih primerih:

- (a) države, v kateri so bili predmeti kulturne dediščine ustvarjeni ali odkriti, ni mogoče zanesljivo določiti, ali
- (b) predmeti kulturne dediščine so bili iz države, v kateri so bili ustvarjeni ali odkriti, izneseni pred 24. aprilom 1972.

3. Komisija z izvedbenimi akti določi standardizirano predlogo in format izjave uvoznika ter postopkovna pravila za njeno predložitev in navede morebitne dokazilne listine, ki dokazujejo zakonit izvor zadevnih predmetov kulturne dediščine, ki bi jih imetnik predmetov moral imeti, in pravila o obdelavi izjave uvoznika. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 13(2).

Člen 6

Pristojni carinski uradi

Države članice lahko omejijo število carinskih uradov, pristojnih za uvoz predmetov kulturne dediščine, ki jih ureja ta uredba. Kadar države članice uporabijo to omejitev, Komisiji sporočijo podrobne podatke o teh carinskih uradih in vse spremembe v zvezi z njimi.

Komisija podrobne podatke o pristojnih carinskih uradih in vse spremembe v zvezi z njimi objavi v seriji „C“ *Uradnega lista Evropske unije*.

Člen 7

Upravno sodelovanje

Države članice za namene izvajanja te uredbe zagotovijo sodelovanje med svojimi carinskimi organi in s pristojnimi organi iz člena 4.

Člen 8

Uporaba elektronskega sistema

1. Shranjevanje in izmenjava informacij med organi držav članic, zlasti v zvezi z uvoznimi dovoljenji in izjavami uvoznikov, se izvajata prek centraliziranega elektronskega sistema.

Če začasno odpove elektronski sistem, se lahko začasno uporabljajo druga sredstva za shranjevanje in izmenjavo informacij.

2. Komisija z izvedbenimi akti določi:

(a) ureditve za vzpostavitev, delovanje in vzdrževanje elektronskega sistema iz odstavka 1;

(b) podrobna pravila v zvezi s predložitvijo, obdelavo, shranjevanjem in izmenjavo informacij med organi držav članic prek elektronskega sistema ali drugih sredstev iz odstavka 1.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 13(2) do 28. junija 2021.

Člen 9

Vzpostavitev elektronskega sistema

Komisija vzpostavi elektronski sistem iz člena 8. Elektronski sistem začne delovati najpozneje štiri leta po začetku veljavnosti prvega od izvedbenih aktov iz člena 8(2).

Člen 10

Varstvo osebnih podatkov in obdobja hrambe podatkov

1. Carinski organi in pristojni organi držav članic delujejo kot upravljavci osebnih podatkov, pridobljenih v skladu s členi 4, 5 in 8.

2. Obdelava osebnih podatkov na podlagi te uredbe se izvaja samo za namen, določen v členu 1(1).

3. Do osebnih podatkov, pridobljenih v skladu s členi 4, 5 in 8, dostopa samo ustrezno pooblaščen osebje organov, taki osebni podatki pa so ustrezno zaščiteni pred nepooblaščenim dostopom ali sporočanjem. Podatki se ne smejo razkriti ali sporočiti brez izrecnega pisnega dovoljenja organa, ki je podatke prvotno pridobil. Vendar tako dovoljenje ni potrebno, kadar morajo organi navedene podatke razkriti ali sporočiti v skladu z veljavnimi pravnimi določbami zadevne države članice, zlasti v povezavi s sodnimi postopki.

4. Organi hranijo osebne podatke, pridobljene v skladu s členi 4, 5 in 8, 20 let od datuma, ko so bili podatki pridobljeni. Po izteku tega obdobja se navedeni osebni podatki zbršejo.

Člen 11

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Do 28. decembra 2020 države članice Komisijo uradno obvestijo o pravilih o kaznih, ki se uporabljajo za vnos predmetov kulturne dediščine v nasprotju s členom 3(1), in o povezanih ukrepih.

Do 28. junija 2025 države članice Komisijo uradno obvestijo o pravilih o kaznih, ki se uporabljajo za druge kršitve te uredbe, zlasti za dajanje lažnih izjav in predložitev lažnih informacij, in o povezanih ukrepih.

Države članice Komisijo nemudoma uradno obvestijo o vsakršni naknadni spremembi, ki vpliva na navedena pravila.

Člen 12

Sodelovanje s tretjimi državami

Komisija lahko v zvezi z vprašanji, ki so zajeta v njenih dejavnostih, in kolikor je to potrebno za izpolnitev njenih nalog iz te uredbe, v sodelovanju z državami članicami organizira dejavnosti usposabljanja in krepitev zmogljivosti, namenjene tretjim državam.

Člen 13

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 8 Uredbe (ES) št. 116/2009. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 14

Poročanje in ocenjevanje

1. Države članice Komisiji zagotovijo informacije o izvajanju te uredbe.

Komisija v ta namen državam članicam pošlje ustrezne vprašalnike. Države članice imajo na voljo šest mesecev od prejema vprašalnika, da zahtevane informacije sporočijo Komisiji.

2. V treh letih po datumu, na katerega se začne v celoti uporabljati ta uredba in nato vsakih pet let, Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju te uredbe. To poročilo je javno dostopno in vključuje ustrezne statistične informacije na ravni Unije in nacionalni ravni, kot sta število izdanih uvoznih dovoljenj, zavrnjenih zahtevkov in predloženih izjav uvoznikov. Vsebuje preučitev praktičnega izvajanja, vključno z učinkom na gospodarske subjekte Unije, zlasti na MSP.

3. Do 28. junija 2020 in nato vsakih 12 mesecev dokler ni vzpostavljen elektronski sistem iz člena 9 Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o napredku pri sprejemanju izvedbenih aktov, kot je določeno v členu 8(2), ter pri vzpostavljanju elektronskega sistema iz člena 9.

Člen 15

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 16

Uporaba

1. Ta uredba se uporablja od datuma začetka veljavnosti.
2. Ne glede na odstavek 1 se:
  - (a) člen 3(1) uporablja od 28. decembra 2020;
  - (b) člen 3(2) do (5), (7) in (8), člen 4(1) do (10), člen 5(1) in (2) ter člen 8(1) uporabljajo od datuma začetka delovanja elektronskega sistema iz člena 8 ali najpozneje od 28. junija 2025. Komisija datum, na katerega so izpolnjeni pogoji iz tega odstavka, objavi v seriji „C“ *Uradnega lista Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 17. aprila 2019

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednik

G. CIAMBA

PRILOGA

Del A. Predmeti kulturne dediščine, zajeti v členu 3(1):

-
- (a) redke zbirke in primerki živalstva, rastlinstva, mineralov in anatomije ter predmetov paleontološkega izvora;
-
- (b) predmeti, ki so povezani z zgodovino, vključno z zgodovino znanosti in tehnike ter vojaško in družbeno zgodovino, življenjem narodnih voditeljev, mislecev, znanstvenikov in umetnikov ter dogodki, pomembnimi za narod;
-
- (c) najdbe, pridobljene z arheološkimi izkopavanji (dovoljenimi ali nedovoljenimi) ali z naključnimi arheološkimi odkritji na kopnem ali pod vodo;
-
- (d) predmeti, ki so sestavni deli umetniških ali zgodovinskih spomenikov ali arheoloških najdišč, ki so bili razstavljeni ⁽¹⁾;
-
- (e) antikvite, stare več kot sto let, kot so napisi, novci in gravirani pečati;
-
- (f) predmeti etnološkega pomena;
-
- (g) umetnostni predmeti, kot so:
- (i) slike in risbe, ki so v celoti ročni izdelek na kakršni koli podlagi in iz kakršnega koli materiala (razen izdelkov industrijskega oblikovanja in ročno okrašenih izdelkov umetne obrti);
  - (ii) izvirna umetniška dela plastike in kiparstva iz kakršnega koli materiala;
  - (iii) izvirna grafična dela, odtisi in litografije;
  - (iv) izvirni umetniški asemblaži in instalacije iz kakršnega koli materiala;
-
- (h) redki rokopisi in inkunabule;
-
- (i) stare knjige, dokumenti in publikacije posebnega pomena (zgodovinskega, umetniškega, znanstvenega, literarnega itn.), posamezno ali v zbirkah;
-
- (j) poštna, taksna ali druge podobne znamke, posamezno ali v zbirkah;
-
- (k) arhivi, vključno z zvočnimi, fotografskimi in filmskimi arhivi;
-
- (l) pohištvo, staro več kot sto let, in stara glasbila.
-
- ⁽¹⁾ Liturgične ikone in kipe, tudi samostojne, je treba obravnavati kot kulturne dobrine, ki spadajo v to kategorijo.
-

Del B. Predmeti kulturne dediščine, zajeti v členu 4:

Kategorije predmetov kulturne dediščine v skladu z delom A	Poglavje, tarifna številka ali tarifna podštevilka kombinirane nomenklature (KN)	Najnižja starostna meja	Najnižji finančni prag (carinska vrednost)	Dodatne merske enote
(c) najdbe, pridobljene z arheološkimi izkopavanji (vključno z dovoljenimi in nedovoljenimi) ali z naključnimi arheološkimi odkritji na kopnem ali pod vodo;	ex 9705; ex 9706	stare več kot 250 let	katere koli vrednosti	število kosov (p/st)
(d) predmeti, ki so sestavni deli umetniških ali zgodovinskih spomenikov ali arheoloških najdišč, ki so bili razstavljeni (1)	ex 9705; ex 9706	stari več kot 250 let	katere koli vrednosti	število kosov (p/st)

(1) Liturgične ikone in kipe, tudi samostojne, je treba obravnavati kot kulturne dobrine, ki spadajo v to kategorijo.

Del C. Predmeti kulturne dediščine, zajeti v členu 5:

Kategorije predmetov kulturne dediščine v skladu z delom A	Poglavje, tarifna številka ali tarifna podštevilka kombinirane nomenklature (KN)	Najnižja starostna meja	Najnižji finančni prag (carinska vrednost)	Dodatne merske enote
(a) redke zbirke in primerki živalstva, rastlinstva, mineralov in anatomije ter predmetov paleontološkega izvora;	ex 9705	stari več kot 200 let	18 000 EUR ali več za posamezen kos	število kosov (p/st)
(b) predmeti, ki so povezani z zgodovino, vključno z zgodovino znanosti in tehnike ter vojaško in družbeno zgodovino, življenjem narodnih voditeljev, mislecev, znanstvenikov in umetnikov ter dogodki, pomembnimi za narod;	ex 9705	stari več kot 200 let	18 000 EUR ali več za posamezen kos	število kosov (p/st)
(e) antikvitete, kot so napisi, novci in gravirani pečati;	ex 9706	stare več kot 200 let	18 000 EUR ali več za posamezen kos	število kosov (p/st)
(f) predmeti etnološkega pomena;	ex 9705	stari več kot 200 let	18 000 EUR ali več za posamezen kos	število kosov (p/st)
(g) umetnostni predmeti, kot so:				
(i) slike in risbe, ki so v celoti ročni izdelek na kakršni koli podlagi in iz kakršnega koli materiala (razen izdelkov industrijskega oblikovanja in ročno okrašenih izdelkov umetne obrti);	ex 9701	stare več kot 200 let	18 000 EUR ali več za posamezen kos	število kosov (p/st)

Kategorije predmetov kulturne dediščine v skladu z delom A	Poglavje, tarifna številka ali tarifna podštevilka kombinirane nomenklature (KN)	Najnižja starostna meja	Najnižji finančni prag (carinska vrednost)	Dodatne merske enote
(ii) izvorna umetniška dela plastike in kiparstva iz kakršnega koli materiala;	ex 9703	stari več kot 200 let	18 000 EUR ali več za posamezen kos	število kosov (p/st)
(iii) izvorna grafična dela, odtisi in litografije;	ex 9702	stari več kot 200 let	18 000 EUR ali več za posamezen kos	število kosov (p/st)
(iv) izvorni umetniški asemblaži in instalacije iz kakršnega koli materiala;	ex 9701	stari več kot 200 let	18 000 EUR ali več za posamezen kos	število kosov (p/st)
(h) redki rokopisi in inkunabule;	ex 9702; ex 9706	stari več kot 200 let	18 000 EUR ali več za posamezen kos	število kosov (p/st)
(i) stare knjige, dokumenti in publikacije posebnega pomena (zgodovinskega, umetniškega, znanstvenega, literarnega itn.) posamezno ali v zbirkah.	ex 9705; ex 9706	stari več kot 200 let	18 000 EUR ali več za posamezen kos	število kosov (p/st)